گزارش

وضعیت سینمای امروز ایران از منظر فروش و اکران

به نظر می‌رسد که سینمای کشور در شرایط فعلی اوضاع بهتری را نسبت به چند سال اخیر تجربه می‌کند، فروش فیلم‌ها به نسبت افزایش یافته و مخاطبان بیشتری در هر سانس به تماشای آثار سینمایی می‌نشینند؛ اما با تمام این شرایط به نسبت مطلوب، همچنان برخی از کارشناسان، انتقاداتی را به فضای سینمای کشور وارد می‌دانند.

به گزارش فارس این روزها سینما در حال تجربه یکی از شلوغ‌ترین بسته‌های اکرانی در چند سال اخیر است، می‌توان گفت مخاطبان با سینما آشتی کرده و سایه‌ای که کرونا بر سر هنر هفتم انداخته بود در حال کمرنگ شدن است اما قطعا همچنان فاصله شرایط فعلی تا ایده‌آل‌های سینما بسیار است. در این گزارش تلاش خواهیم کرد با بازخوانی وضعیت فروش آثار در حال اکران و نظر کارشناسان درباره وضعیت فروش، نگاهی داشته باشیم به آنچه در سینمای کشور می‌گذرد.

مصطفی محمودی فعال فرهنگی حوزه سینما درباره آمار فروش سینماهای سراسر کشور و وضعیت استقبال مخاطبان از این عرصه فرهنگی گفت: «استقبال خوب مخاطبان از فیلم‌های سینمایی، تنها یک شوخی است و بر اساس آماری که سامانه سمفا اعلام کرده است به طور کلی در سه ماهه اول سال، ۵ میلیون و ۲۳۰ هزار نفر از فیلم‌های اکران شده روی پرده سینماهای سراسر کشور دیدن کرده‌اند؛ یعنی به طور متوسط، ماهانه یک میلیون و ۷۰۰ هزار نفر از فیلم‌های روی پرده استقبال کردند که این رقم اصلا قابل توجه نیست.»

اکران تابستانه با آنکه ترکیبی تازه و متنوع از فیلم‌های سینمایی رابه پرده نقره‌ای رسانده است اما هنوز هم سایه یک فیلم از سبد اکران نوروز سینماها بر سرش سنگینی می‌کند، «فسیل» که این روزها پیشتاز گیشه‌هاست و تاکنون فروش بیش از ۱۸۸ میلیارد تومان را تجربه کرده است؛ اتفاقی که به نظر برخی از سینماگران عادی نیست.

حسین فرحبخش تهیه‌کننده قدیمی و با سابقه سینمای ایران که در حال حاضر فیلم «شهر هرت» را در حال نمایش دارد در گفتگویی رادیویی به انتقاد از شرایط نابرابر اکران پرداخت و گفت: «اتفاقات عجیبی در حال رخ دادن است که نمونه آن را در چهل سال فعالیت گذشته خود ندیده‌ام و آنچه شاهدش هستیم یک جور مهندسی اکران به نفع یک فیلم خاص است که در عید بدون رقیب جدی به نمایش درآمد و امروز بعد از سه ماه اکران و با اضافه شدن فیلم‌های قابل توجهی که از هفته پیش اضافه شدند همچنان مانند روز اول می‌فروشد.»

فیلم‌های دیگر روی پرده سینماها نیز از شرایط بدی برخوردار نیست هرچند هنوز کمدی‌ها پیشتاز است.

محمودی در بخش دیگری از مصاحبه‌اش با اشاره به سینمای بدنه گفته بود: «اگر نگاهی به فروش فیلم های سینمایی داشته باشیم، می‌بینیم همچنان مالکیت سینمای ایران، در بحث فروش فیلم‌های بدنه سینما است، لازم به ذکر است که بگویم به کیفیت‌کارها هیچ کاری ندارم، زیرا این موضوع بحث جدایی است؛ اما می‌خواهم بگویم سینمای بدنه همچنان فیلم‌های کمدی تجاری را می‌فروشد و بیشترین تعداد سینماها را می‌تواند در اختیار بگیرد که این موضوع اصلا به نفع اکران نیست؛ به این دلیل که اگر ضائقه یک مخاطب به سمت و سویی حرکت کند، دیگر نمی‌توان آن را تغییر داد. بالاخره حتی اگر این عدالت در اکران هم رعایت شود مخاطب هم مسائلی را رعایت می‌کند.»

نگاهی به آمار فروش سینما در ماه اخیر

از مجموع آثاری که روی پرده سینما در حال اکران است، ۷ فیلم جدید از ۱۷ خردادماه اکران خود را در سینماها شروع کرده‌اند؛ ترکیبی که آثار غیر کمدی جدی‌ای را در خود جای داده است.

فسیل: «فسیل» همچنان فیلم پرفروش سینما است، رتبه نخست فروش از ۱۷ خرداد ماه (زمان شروع اکران بسته تابستانی اکران) تا کنون را به خود اختصاص داده است؛ این فیلم در حال حاضر و در این بازه تاریخی ۵۱۴ هزار و ۹۰۳ مخاطب را در ۷ هزار ۸۹۹ سانس داشته و در مجموع نزدیک به ۲۲ میلیارد تومان فروش داشته است. این یعنی فسیل به‌طور میانگین در هر سانس ۶۵ مخاطب داشته است.

شاهپور عظیمی؛ منتقد، مترجم و مدرس در پاسخ به این پرسش که اساساً معادلات فروش در سینمای ایران بر پایه چه مؤلفه‌هایی استوار است، تأکید می‌کند: «اساساً هیچ مؤلفه‌ای! ما در سینما فیلم بسیار خوبی داریم که اصلاً فروش نمی‌کند، در مقابل فیلم بسیار بدی هم داریم که فروش بالایی دارد. زمان تولید، اتفاق‌های اجتماعی پیش و پس از نمایش یک فیلم و مؤلفه‌های دیگری که شاید مختص جامعه ماست روی فروش تأثیرگذار است.»

مصطفی قاسمیان هم در گفت‌وگویی با فارس در رابطه با فیلم‌های گیشه‌ای گفت: «فیلم‌های گیشه‌ای معمولا از اساس از نظر ساختار و محتوا فیلم‌های ویژه‌ای نیستند و درام قابل توجهی هم ندارند، در سینمای خارج از ایران هم این اتفاق مشابه سینمای ایران بوده و برای مثال برخی از آثار سری مارول مانند «انتقام جویان» از نظر ساخت قابل مقایسه با آثار خوب سینمای کشور خودشان مانند آثار اسکورسیزی نیستند، اما باید دانست برای وجود فیلم خوب ابتدا صنعت سینما وجود داشته باشد.»

این منتقد سینما در ادامه بیان کرد: ««فسیل» در بهترین حالت از نظر کیفی یک فیلم متوسط است، نه درام ویژه‌ای دارد، نه شخصیت پردازی خوبی دارد و نه حتی بازیگر اصلی فرصتی برای ارائه بازی خوب داشته است، نقش چندان پیچیده‌ای نیست و طبعا در چنین شرایطی بازی ویژه‌ای هم در فیلم وجود ندارد.»

شهر هرت: کریم امینی این روزها با فیلم خودش در حال رقابت است، شهر هرت دومین فیلمی است که با کارگردانی وی روی پرده سینماها در حال اکران است. «شهر هرت» ۲۶۳ هزار و ۲۶۴ بلیت فروخته و توانسته تا در ۶ هزار ۳۶۷ سانس فروشی ۱۱ میلیاردی را تجربه کند، این فیلم دومین رتبه را میان فیلم‌های در حال اکران دارد. فرحبخش تهیه‌کننده این فیلم در رابطه با شرایط نابرابر اکران فیلمش گفته بود: «در سایت یکی از وابستگان به باند مخوف دهه شصت دیدم کامنت گذاشته‌اند که شهر هرت را نبینید چون حرف‌های زشتی می‌زند و در عوض فسیل را تماشا کنید که این هم از دیگر عجایبی ست که تا بحال نمونه‌اش را ندیده بودم و به نظر می‌رسد در ادامه همان مهندسی اکرانی است که درباره‌اش گفتم وگرنه ما دیده بودیم کامنت بگذارند فلان فیلم مزخرف است یا افتضاح است یا برعکس فوق العاده است! حتما ببینید! و ... اما اینکه فلان فیلم را نبینید و بجایش فیلم دیگری را تماشا کنید اتفاقات عجیبی است که حتما باید نسبت به آن واکنش نشان داد.»

کت چرمی: «کت چرمی» پر فروش‌ترین فیلم غیر کمدی در حال اکران است، فیلمی به کارگردانی حسین میرزامحمدی که از ابتدای اکرانش تا کنون ۷۵ هزار و ۲۹۶ مخاطب را به سینما کشانده است.

کمال پورکاوه منتقد سینما در رابطه با این فیلم گفته است: «فیلم اما درست از همان جاهایی ضربه می‌خورد که به شکل طبیعی باید نقطه قوتش باشد. به نظر می‌رسد اتکا و اعتماد فیلمساز جوان ما به بازیگری چون جواد عزتی در اینجا به نتیجه مطلوبی منجر نشده و در غیاب یک متن دقیق و شخصیت‌پردازی هوشمندانه به پاشنه آشیل فیلم بدل شده است.

اگر جواد عزتی در فیلم « مرد بازنده» موفق می‌شود تماشاگر را با خود همراه کند، به دلیل فیلمنامه و متنی بود که با درک صحیح از چگونگی ترسیم یک قهرمان، ویژگی‌های رفتاری و گفتاری خاصی به او بخشیده بود که کاراکتر پلیس تنها و درونگرا را باهوش و حواس جمع نشان می‌داد. پلیسی قاطع و سمج که برای تعقیب سوژه مورد نظر حتی حاضر است ماشین خود و فرزندش را تا مرز ویرانی نیز پیش ببرد و انقدر دقیق و ریزبین است که علیرغم گرفتاری‌های شخصی‌اش همه چیز را زیر نظر داشته و به تحلیلی در خور اعتنا از شرایط می‌رسد.»

مصلحت: «مصلحت» در چهارمین رتبه آثار پرفروش سینما قرار دارد، فیلمی با حاشیه‌های بسیار که نظرات مثبت و منفی متفاوتی را هم به دنبال داشته است؛ این فیلم در زمان اکرانش در ۲ هزار و ۸۲۲ سانس ۵۷ هزار ۴۹۳ مخاطب را جذب کرده و فروشی نزدیک به ۲ و نیم میلیاردی را تجربه کرده است.

خلاصه داستان رسمی فیلم مصلحت که داستانی سیاسی و پرطعنه دارد از این قراراست؛ در اوایل سال ۶۰، بعد از انقلاب، نظام سیاسی جدید مستقر می‌شود. در این زمان اختلاف سیاسی میان یکی از شخصیت‌های بانفوذ نظام با فرزندش، آن‌ها را در مقابل هم قرار می‌دهد و موجب تقابل و موازنه سخت پیوند خانوادگی و مصلحت سیاسی کشور می‌شود.

برخی از منتقدان در رابطه با این فیلم گفته‌اند: «نمی‌شود این مسئله را نادیده گرفت که در برخورد با فیلمی چون مصلحت به هر حال با یک اثر سیاسی مواجه هستیم و به همین دلیل بخشی از واکنش‌ها به فیلم به جهت‌گیری سیاسی و ایدئولوژی آن مربوط می‌شود. اما نکته اینجاست که مصلحت برای مخاطبانی با تفکرات و گرایش‌های سیاسی مختلف هم فیلمی بحث‌برانگیز و درگیرکننده است، چرا که به جای تبلیغ، روی یک گفتمان سیاسی مانور می‌دهد.»

عروس مردم: عروس مردم پنجمین فیلم جدول اکران سینماها است. این فیلم ۵۵ هزار ۴۰۶ مخاطب را در ۲ هزار ۴۷۹ سانس به سینماها کشانده است، ۲ میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان فروش هم در طول اکران برای این فیلم ثبت شده است. در رابطه با داستان این فیلم باید گفت: «تصور کنید یک دختر و پسر جوان از سر بیکاری و بی‌عاری به طور تصادفی کشف کنند که می‌توانند به مراسم عروسی غریبه‌ها بروند و علاوه بر پذیرایی مفصل، برقصند و شاباش جمع کنند. این می‌تواند یک‌خطی و ایده کلی فیلم باشد اما اگر موضوع فیلم محدود به همین تک‌ایده باشد بدون شک بیشتر از نیم‌ساعت قابل تحمل نیست. پس یک ایده ثانوی برای راه‌اندازی قصه در فاز دوم لازم است که در قواعد فیلم‌نامه‌نویسی آن را نقطه عطف می‌خوانیم.»

باقی آثار: بعد از این آثار ۳ فیلم دیگر اکران تابستان یعنی «نگهبان شب»، «تصور» و «یقه سفیدها» قرار دارد؛ این فیلم‌ها هشتمین، نهمین و دوازدهمین رتبه در آثار پرفروش این ماه را برعهده دارند.

«نگهبان شب» ۱۴ هزار و ۸۱۹ مخاطب داشته و بیش از ۶۰۰ میلیون تومان فروش داشته است، در مجموع ۱ و ۱۷۳ سانس در اختیار این فیلم بوده است.

مجید اسلامی درباره «نگهبان شب» گفت: «فیلم میرکریمی عملا شبیه هیچ فیلمی نیست، نه فیلم‌های موسوم به واقع‌گرای اجتماعی و نه فیلم‌های قبلی خودش. یک جور عزم راسخ در شکل‌گیری این فیلم دیده می‌شود که در انتخاب بازیگرانش نمایان است، مانند شخصیت اصلی که معصومیتی شگفت‌انگیز دارد و دختر که کاملا مثل نابازیگرهاست و البته پیرمرد. در استراتژی فیلم که نمی‌خواهد زیادی دراماتیک باشد و نمی‌خواهد مثل خیلی‌ها با فقر کاسبی کند، از تغزلی شدن در دل واقع‌گرایی نمی‌ترسد و تا می‌تواند بر جزئیات متمرکز می‌شود. این اوج مهارت و پختگی میرکریمی در مواجهه با موضوع‌های بسیار معمولی و مقابل دید است و چه خوب که از تجربه کردن ابایی ندارد. از فیلم‌های پیشینش می‌آموزد؛ ولی خودش را تکرار نمی‌کند. ترکیب عجیبی از صمیمیت «کودک و سرباز»، جسارت «به همین سادگی» و تغزل «یه حبه قند».»

«تصور» هم در ۷۵۲ سانس ۱۰ هزار ۸۳۳ مخاطب داشته است و «یقه سفیدها» هم با وجود ژانر طنز تنها ۴ هزار و ۱۶۶ مخاطب را ۳۱۵ سانس به سینماها آورده است.

جمع بندی

در مجموع از زمان شروع اکران آثار جدید سینمایی در بسته اکران تابستانی ۱ میلیون و ۱۰۴ هزار نفر مخاطب در ۳۰ هزار و ۸۳۵ سانس به سینما رفته‌اند و در مجموع ۴۷ میلیارد تومان فروش داشته‌اند.

به نظر می‌رسد که سینمای کشور در شرایط فعلی اوضاع بهتری را نسبت به چند سال اخیر تجربه می‌کند، فروش فیلم‌ها به نسبت افزایش یافته و مخاطبان بیشتری در هر سانس به تماشای آثار سینمایی می‌نشینند؛ اما با تمام این شرایط همچنان انتقاداتی به فضای سینماهای کشور وارد است.

با نگاهی به فیلم‌ها و آمار فروششان به نکته‌ای توجه را جلب می‌کند، تعداد سانس‌هایی که در اختیار هر فیلم قرار دارد تفاوت بسیاری در مقایسه با دیگر آثار دارد، برای مثال فیلم «فسیل» که از اسفندماه سال گذشته روی پرده سینماها رفته و چندین ماه اکران را تجربه کرده است، قاعدتا باید از تعداد سانس‌های محدودتری نسبت به فیلم‌های تازه اکران شده برخوردار باشد همچنان بیشترین سانس اکران را در اختیار دارد.

به طور مثال میرکریمی کارگردان فیلم «نگهبان شب» از سانس‌های نامرغوب فیلمش در سینماها گله کرده بود. از سوی دیگر حسین فرحبخش تهیه‌کننده فیلم در حال اکران «شهر هرت» با انتقاد از شرایط نابرابر اکران، گفت و مهندسی اکران را به نفع یک فیلم خاص خواندو

به نظر می‌رسد حالا که سینمای کشور با تلاش‌های آشکار سازمان سینمایی به وضعیت مطلوب گذشته باز می‌گردد می‌بایست بیشتر از همیشه به موضوع عدالت در اکران توجه شود. از سوی دیگر این نهاد تاثیرگذر باید به ارتقا سلیقه شهروندان توجه ویژه داشته باشد و در سبدهای اکرانش به آثار با کیفت توجه ویژه‌تری کند. درست است که در دورانی لازم بوده که با میدان دادن به آثار طنز رونق را به سینماهای کشور بازگرداند اما نباید ساحت اندیشه گون و زیبایی شناسانه سینما را فراموش کند. تکرار فیلم های طنز سطحی نگر می تواند در دراز مدت آسیب های فرهنگی به جا بگذارد. فیلم‌های طنز باید کیفت ساختاری خود را بالا ببرند تا بتوانند از وضعیت تاریخ مصرف دار بودند عبور کنند و ماندگاری بیشتری داشته باشند. البته که منظور از فیلم‌هایی دارای اندیشه، آثار کسل کننده‌ای که چندان به «سرگرمی» و مفرح بودن توجه ندارند نیست. کشور بیشتر از همیشه به نشاط اجتماعی نیاز دارد و برای این مهم، سینما می‌تواند یکی از نسخه‌های اصلی باشد.

سینا زند دوبلور جوان کشورمان در قطعه هنرمندان آرام گرفت

مراسم تشییع و خاکسپاری سینا زند دوبلور جوان کشورمان با حضور برخی هنرمندان و اهالی دوبله در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برگزار شد.

دوبلور جوان که ۳۱ خردادماه بر اثر ایست قلبی از دنیا رفت، جمعه (دوم تیرماه) به خانه ابدی بدرقه شد و در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) تهران آرام گرفت.

رخشان بنی‌اعتماد، جهانگیر کوثری، شهراد بانکی، ماهور احمدی، سعید مظفری، همت مومیوند، امیر صمصامی، مهوش افشاری، ناهید امیریان، افشین زینوری، منوچهر زنده‌دل، مهتاب تقوی، شراره حضرتی، سپیده راستی‌فر، علی منانی، حسن کاخی، میرطاهر مظلومی، محمد طاهر، محمد جعفری، ارد زند، امیر کسروی، امیرعباس پیام، صنم نکو اقبال، کسری کیانی، مهسا عرفانی، پویا فهیمی، شهریار شاکری، اشکان صادقی، مهرداد معمارزاده، مهبد قناعت پیشه و... از هنرمندان و اهالی دوبله بودند که در مراسم خاکسپاری سینا زند حضور داشتند.

سینا زند فرزند امیرهوشنگ زند، مدیر دوبلاژ و از دوبلورهای باسابقه، متولد سال ۱۳۶۷ بود که فعالیت خود را از سال ۷۴ در عرصه دوبله آغاز کرد. از کارهای او می‌توان به گویندگی در فیلم «تنها در خانه» به جای شخصیت الکس لینز اشاره کرد. دوبله سریال‌های «لیست سیاه»، «با سال تماس بگیرید» و «نه غریبه کامل» و همچنین بازی در فیلم سینمایی «خون‌بازی» به کارگردانی رخشان بنی‌اعتماد از دیگر کارهای سینا زند است.

بیانیه خانه سینمای ایران درباره مصوبات اخیرشورای عالی انقلاب فرهنگی

خانه سینما درباره مصوبات اخیرشورای عالی انقلاب فرهنگی بیاننیه صادر کرد.

متن این بیانیه به نقل از رسول صدر عاملی سخنگوی هیات مدیره‌ی خانه سینما به این شرح است:

جامعه‌ی اصناف سینمای ایران براساس وظایف ذاتی و قانونی خود و برای شکل گیری مناسبات و مقررات کسب و کارمرتبط با اعضایش، اخبار تازه منتشرشده از مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره ی نظارت درحوزه نمایش خانگی و مباحث مطرح شده درمورد صدور مجوزهای سینمایی را مایوس کننده و مخالف پیشرفت اقتصاد هنرصنعت سینما می‌داند و انتظاردارد تا مقامات و نهادهای مسئول اصرار بر بنیان‌های دیرین و منسوخ را کنار گذاشته و بر اساس طراحی شیوه های نوین تنظیم‌گری، متناسب با مقتضیات معاصر و عرف پذیرفته شده ی جامعه، اقدام کنند.

افزایش فشارروانی به هنرمندان و تاکید بر صدور مجوزهای متعدد و سانسورهای بیشتر آثار نمایش خانگی و سینمایی، تنها بحران‌های حوزه‌ی فرهنگ را پر رنگ تر می کند و باعث خواهد شد: شبکه های تلویزیونی خارج از ایران تقویت شوند، مهاجرت سینماگران و تولید فیلمهای خارج از قاعده افزایش یابد، فرصت های اقتصادی سینمای ایران از میان برود، بیکاری و فشار اقتصادی هنرمندان افزایش یافته و در نهایت مخاطبان ناامید و ناراضی شوند. خانه سینمای ایران می‌خواهد تا شورای عالی انقلاب فرهنگی و هرنهاد مرتبط دیگر، ضمن تجدیدنظر و تصحیح مصوبات مربوطه برای تصمیم گیری در مورد مدیریت بر وضعیت هنر صنعت سینما و نمایش خانگی به دست اندرکاران متخصص حرفه‌ای و هنرمندان رجوع کند.

درنگ

ماجرای حمید نوری و کینه منافقین از مستندساز ایرانی

کارگردان مستند «بی‌وتن‌ها» که روند زندانی شدن غیرقانونی حمید نوری دیپلمات ایرانی در سوئد را به تصویر کشیده است، می‌گوید به او گفته بودند که سازمان مجاهدین خلق مخوف است و اگر برای ساخت مستند، کینه کنند ممکن است کارم را تلافی کنند.

اولین برنامه از فصل جدید برنامه «پاتوق مستند» که از سال ۱۴۰۱ توسط سازمان سینمایی سوره و در راستای هم‌اندیشی و هم‌افزایی میان مستندسازان و علاقه‌مندان به سینمای مستند راه‌اندازی شده ، با نمایش و نقد و بررسی مستند «بی‌وتن‌ها» به کارگردانی حسین شمقدری و تهیه‌کنندگی محمدحسن مددی در سینما سپیده برگزار شد.

حامد شکیبانیا که اجرای این برنامه را برعهده داشت، گفت: بیشتر مستندهایی که حسین شمقدری می‌سازد غیرقابل پخش است، اگرچه خودش این اتفاق را مثبت ارزیابی می‌کند. امیدواریم «بی‌وتن‌ها» به کمک شبکه‌های مجازی و رسانه‌های اجتماعی به دست مخاطبان برسد چراکه این مستند تلاش یک فرزند برای رساندن فریاد مظلومیت پدرش از طریق مستند و رسانه است.

حسین شمقدری کارگردان «بی‌وتن‌ها» در ادامه این نشست گفت: من مستندساز احساس می‌کنم باید ظلمی که در تاریخ ما بر برخی افراد گذشته و کمتر دیده شده، در قالب مستند روایت کنم. همچنین باید بگویم که پشت سینمایی که ظاهرش زیبا و هنر است، یک جنگ نمایانی است.

این مستندساز با بیان اینکه مجید نوری فرزند حمید نوری را که سوژه «بی‌وتن‌ها»ست، بسیار اتفاقی در یک پاساژ ملاقات کرد و همین مساله دلیل ساخت مستند شد، افزود: ایشان به من گفت که پدرم را در سوئد زندانی کرده‌اند و هم‌اکنون در انفرادی است. مجید نوری از من خواست با دغدغه خودش مستند بسازیم و حتی هزینه سفر را هم پرداخت کرد. ما این مستند را هم‌اکنون در سایت «یک فیلم» می‌فروشیم و بخشی از درآمد را به مجید نوری پرداخت می‌کنیم تا هزینه‌ای را که برای پروژه کرد، به او بازگردانیم.

شمقدری ادامه داد: روز اولی که می‌خواستم روی این مستند کار کنم به من گفتند که سازمان مجاهدین خلق مخوف است و اگر کینه کنند ممکن است کارم را تلافی کنند. با این تفاسیر به دلیل آنکه اعتقاد دارم اگر زندگی می‌کنم یک آرمانی دارم، خطر را به جان خریدم و بر اساس وظیفه به سراغ ساخت این اثر رفتم. همچنین معتقدم ساخت این مستند روزی من بوده است تا ثبت شود و در تاریخ بماند.

وی یادآور شد: روزی که ما وارد سوئد شدیم، بدون خبر قبلی به دادگاه رفتیم و من شناسایی شدم. شاید برایتان جالب باشد بدانید که افراد حاضر در آنجا در لحظه برایم شعار ساختند و می‌گفتند «مستندساز ولایت برگرد برو سفارت». همچنین همان شب اول کمپینی تشکیل شد که به پلیس امنیت سوئد گزارش داد.

کارگردان «بی‌وتن‌ها» با بیان اینکه قبل از سفر به سوئد دو ماه به صورت فشرده پژوهش کرده است، گفت: در تحقیقاتم متوجه شدم افرادی که در شروع تشکیل سازمان مجاهدین خلق بودند، آدم‌های عمیق و اهل مطالعه بودند که فلسفه فکری داشتند اما در حال حاضر اینگونه نیستند و بسیار سطحی شدند. البته بخشی از اتفاقات در مستند روایت نشد چراکه ما با سازمان جنایتکار و مخوفی طرف بودیم.

شمقدری در پایان با بیان اینکه مستند «بی‌وتن‌ها» در دو سفر و بر اساس تجربه شخصی ساخته شده است و اثر پژوهشی نیست؛ خاطرنشان کرد: ذکر این نکته خالی از لطف نیست که در زمینه دادگاه حمید نوری رسانه‌های خارجی بسیار قوی کار کردند و مستندهایی ساختند، اگرچه واضح است که با حمایت‌های سیاسی این آثار ساخته شده است. اثر من، اولین کاری است که از سمت ما یعنی ایران صورت گرفت. همچنین در حوزه خبر هم ضعیف عمل کردیم و متاسفانه در رسانه‌ها اثبات شد یک جانی را گرفتند و به این مساله یقین دارند.

در ادامه مجید تفرشی، پژوهشگر تاریخ معاصر بیان کرد: اساسا مساله مجاهدین خلق تبدیل به دغدغه ملی شده و موضوع بسیار مهم در تاریخ سینمای ایران است چرا که ما با سازمانی مواجه هستیم که از نظر مالی، درآمدی که از دشمنان ایران برای مقابله با دولت مستقر، نظام حاکم و منافع ملی کشور بدست آورده، در تاریخ دنیا بی‌نظیر است. سوا و ورای نظام و دولت مستقر، دستور و پیام سازمان مجاهدین خلق به صورت علنی این است که از هر راهی، با هر کمکی و بدون توجه به تبعاتش باید مقابله کنیم و به قدرت برسیم.

وی با بیان اینکه ماجرای پرونده حمید نوری که در «بی‌وتن‌ها» اشاره شده است سه ضلع دارد، تصریح کرد: سازمان مجاهدین خلق در ابتدای پرونده هیچ کاره است. واقعیت این است که پروژه توسط مجاهدین ربوده و تبدیل به پرونده سازمان مجاهدین خلق علیه جمهوری اسلامی ایران شد. تلاشی که صورت گرفته است، فراتر از حمید نوری است. در حقیقت یک کمپین تجمیع شده علیه ایران تشکیل دادند و حتی از سازمان مجاهدین خلق اباهه‌سازی کردند، یعنی نهادی که همه ایرانیان بر سر نخواستن آن متحد هستند، در دادگاه تطهیر شد.

تفرشی تاکید کرد: ناگفته نماند اگرچه این اتفاق قبلا رخ داده بود اما دادگاه حمید نوری قباحت دیده شدن و کنشگری مجاهدین خلق را از بین برد. و این اتفاق مجاهدین خلق را برای آنچه که ادعا داشت، آماده کرد. شخص آقای نوری برای ایجاد ترس و نگرانی در مقامات ایرانی ساکن اروپا مهم است تا جو ارعاب و تهدیدی را برای ایران فراهم کنند.

تفرشی در پایان با بیان اینکه مساله مجاهدین خلق، دغدغه و نگرانی تمامیت ارضی ایران و منافع ملی‌اش است و ربطی به حکومت مستقر ندارد، خاطرنشان کرد: «بی‌وتن‌ها» مستندی هوشمندانه، شجاعانه و هشداردهنده است که ضعف ایران در دیپلماسی عمومی و مردمی و رسانه‌ای را به نمایش می‌گذارد.